

Nu kunnen we toch wel zeggen, dat het echt voorjaar is. Er schiet van alles uit de grond en overal hoor je de vogels zingen. In de heemtuin voeren de narcissen de boventoon, maar ze worden nu vergezeld door heel wat andere planten. Eén van die planten is een bolgewas, dat z'n naam eer aan doet: het lenteklokje, familie van het sneeuwlokje. Daar lijken deze bloemetjes ook wel op, maar lenteklokjes stellen hoge eisen aan de grond, waarin ze willen groeien, dus komen ze niet overal zomaar tevoorschijn.

Daarbij, als ze bestoven zijn door een insect, blijken ze niet altijd goed bevrucht te zijn. Hun natuurlijke standplaats is aan de voet van hellingen met hellingen met kalkhoudende en humusrijke grond. De lenteklokjes, waarvan de bollen ooit zijn geplant, hebben het jarenlang maar net gered. Maar nu hebben ze zich iets meer uitgebreid. Omdat ze in de heemtuin aan de rand van het schelpenpad staan, is wellicht in de loop der jaren aan de kalkvoorwaarde voldaan. Ze staan er nu met een stuk of tien en dat is meer dan in alle voorgaande jaren. De stengel, zowel als de bloem zijn dikker dan die van het sneeuwlokje en de bloem heeft gele puntjes aan het uiteinde van het klokje. Behalve het sneeuwlokje en het lenteklokje staan er ook zomerklokjes in de heemtuin. Die breiden zich juist heel makkelijk uit en zijn met hun grote pollen duidelijk aanwezig. De naam zomerklokje klopt niet echt, want zomer is het nog niet, maar het zomerklokje bloeit. Aan de stengel van deze plant zitten meerdere klokjes. Sneeuwlokjes, (nu uitgebloeid) lenteklokjes en zomerklokjes, te vinden in de heemtuin. Samen met de narcissen vormen ze één familie doordat ze een aantal dezelfde kenmerken hebben. Ze luiden met hun klokjes het voorjaar in. En dat voorjaar vindt u in de heemtuin aan de Kennedylaan 33A te Nieuwkoop.

Namens IVN Nieuwkoop

Guus Domna